

05

כל אחד חשוב

חבריא ב'

כי הנסתר הוא העיקר תמיד, כידוע, ומי לנו גדול מאלוקינו יתברך שמו, והוא הנסתר ביותר, נעלם מכל חי. והוא בוודאי עיקר ושורש כל העולמות.

'טללי חיים - הקיצו ורננו' שער א, פרק א

- לאדם יש שתי זיקות נפשיות - לעצמו ולכלל. היכן אפשר לזהות בכל אדם את הנטיות השונות? תנו שני מצבים לכל אחת מהנטיות ונסחו נוסחה כוללת לכל נטייה.
- המשל לבחינה הפנימית הוא גוף בעל רקמות רבות. האם תפקיד כל הרקמות דומה או שונה? האם יש רקמות בגוף הכללי שיש להן תפקיד העולה על תפקיד חברתן?
- החלבן מעמיד את הבחינה הפנימית בראש הדברים, ואת הבחינה החיצונית כגילויי חיצוני רחוק שלה. להבנתכם, מה היחס בין שתי הבחינות, האם הן יכולות לדור בכפיפה אחת או שמא הן מנוגדות זו לזו ויוצרות סערה באדם?

אין להיבהל מקיבוץ הפכים גדולים כפי המפורסם, כי כל הנראה לרבים כדברים חלוקים והפוכים הוא רק מפני קטנות שכלם וצמצום השקפתם, שאינם רואים כי אם חלק קטן מאד של השלימות העליונה, וגם זה החלק בצורה מקולקלת מאד. אבל בעלי הדיעה המחזורת, מחשבתם מתפשטת למקומות שונים ומרחבים גדולים, ותופשים את אוצרות הטוב שבכל מקום, ומאחדים את הכל ביחד ביחודא שלים.

שמונה קבצים ב, רע

העליות מהארצות השונות מאז קום המדינה יצרו מגוון תרבותי רחב וגדול לחיי התרבות הישראליים. לכל עדה וקהילה מנהגים משלה, לבוש משלה ולעיתים אף שפה ומסורת משלה.

בלימוד זה נעמיק בקשר החזק שנובע דווקא מתוך השוני, ויחד נבין שהשוני אינו דבר שצריך לוותר כדי להתאחד אלא כלי להגעה אל שלמות ואחדות אמתיים.

כל איש ישראל נחלק בקרבו לשתי בחינות, בסוד חיצוניות ופנימיות. הבחינה החיצונית היא סוד חייו האישיים, כפי שמכיר עצמו מיום שנולד ועד עתה, שתופס עצמו כישות שלמה והויה העומדת לעצמה, והוא סובב סביב עבודת ה' שלו בתיקון עצמו. הבחינה הפנימית היא נקודת זיקתו ושייכותו אל השכינה, סוד כלל נשמות ישראל. והיינו שישאל כולם נערכים כגוף אחד שלם, שכל אחד הוא בחינת תא בגוף זה, ניצוץ מתוך אבוקה גדולה.

בבחינה זו אין האדם ישות לעצמו, אלא אבר ותא בגוף. וכמו שכל תכלית התא וכל פעילותו מיועדת לתפקוד כל הגוף ולא בשביל עצמו, כן האדם מישראל ביחס לכללות ישראל.

במצב השלם והמתוקן, הבחינה החיצונית נערכת כמו לבוש לבחינה הפנימית. באופן שכל אחד מישראל מגלה מתוך מסגרת חייו האישיים את האור הגדול שמאיר בכללות ישראל, אור השכינה, סוד הנשמה של עם ישראל.

והנה אף שהבחינה החיצונית בולטת וניכרת מאוד, באמת הבחינה הפנימית היא עיקרו ומהותו של האדם, אף שהיא נסתרת ונעלמת בקרבו.

משימה -

המשימה האחרונה היא לתכנן את העשייה שלכם. לאחר שהבנתם את המצב והגדרתם מטרה, הגיע הזמן לתכנן בפועל מה תפקידכם כחבורה בנושא קליטת עלייה וקיבוץ גלויות.

בחרו את המשימה שלכם על פי המטרה.

חשבו מה צריך כדי לבצע את המשימה, חלקו תחומי אחריות, קבעו תאריך, כתבו רשימת ציוד, קבעו פגישת עבודה נוספת לתכנון העשייה וצאו לדרך.

מצורפת רשימת רעיונות בסיסית למשימות אפשריות; היא יכולה לתת לכם רעיונות לעשייה המיוחדת לכם!

- האזנה לסיפוריהם האישיים של עולים שונים ותיעודם בהוצאת ספרון או חוברת.
- הענקת תעודות הוקרה על אומץ ועלייה לארץ לעולים מהסביבה.
- הפנינג עם תחנות מגוונות להכרות התרבותיות והמנהגים של העולים. את התחנות יפעילו העולים.
- מפגש עם משפחות במרכזי קליטה וסיוע לשגרת יומן על ידי משחק עם הילדים, עזרה בשיעורי בית, האזנה לסיפוריהם ועוד.
- יצירת מרכז פעילות לשעות אחר הצהריים, המשלב ישראלים חדשים וותיקים.

תארו בתמצית את האירוע המתוכנן ואת ההכנות הדרושות אליו:

אתם חבורה גדולה, המשימה גדולה, בצעו אותה בגדול! בהצלחה! ה' עמכם!

- מה ההבדל בין ההמון ובין בעלי הדעה?
- מה יוצר את ההבדל התפיסתי הזה?
- מדוע הרב מציין שיש קיבוץ הפכים גדול? באילו הפכים מדובר לדעתכם? האם הפכים הם בנפש האדם פנימה או שמא בקבוצות בעם ישראל?

כי הש"י חלק לכל אחד טובה וחיים בפני עצמו ואין אחד דומה לחבירו.

ע"כ נאמר שאו את ראש היינו שתעמדו כל אחד על מקום השייך לו.

ועי"ז יהי' במקומו מדוגל ומנושא...

והענין בזה בחניות הדגלים, היו כל אחד ואחד עומד על מקומו הראוי לו בשורשו והי' מכיר את מקומו וכמו כן גם שמות הנשיאים מורים על יקרת הנמצא בכל אחד ואחד.

מי השילוח חלק א, במדבר

- לכל אדם יש עניין מיוחד - האם יכול להיות שלשני בני אדם יהיה אותו הייעוד? ואם כן, מה זה אומר על ייחודיות חייו של כל אחד מהם?
- עניינו של דגל הוא להעיד על העומד מתחתיו ולציין מה הוא.
- האם הרמת הדגל מביאה בהכרח להבנה של תפקיד האדם?
- כאשר אדם 'מרים את הדגל' ו'קורא אל הדגל' הוא מציב משימה מיוחדת - אך האם היא מתאימה לכל אחד?
- מה הכוונה בכתוב "עומד על מקומו הראוי לו"?